

איך הקדוש ברוך הוא, אף על גב שאותו רשות חוטא נאבד. אונן טבות וקיות לא נאבדות. יש צדק שהולך בדרכיו הפלך העליון ומתקין לבושים ממעשי, וטרם שהשלים את לבושיו הספלק - הקדוש ברוך הוא משלים לו מאותם המפעשים שעשה (שבה) הרשות החוטא הזה, ומשלים את לבושיו שיתפרק בhem באתו עולם. זהו שפטותם שם (ז) יכין וצדיק ילבש. אותו עת הולא התקין, ומהצדיק מתחפה מהה שஹוא התקין. זהו שפטותם בסוי חטא, (הסביר הו מעה החטא) ועל כן לא כתוב מתחפה מהחטא)

מכתסה, אלא כסוי.

ואחד, שהחיפה אותו החטא של הצדיק הזה באותם שנקיים מצולות ים, שהרי מי שנופל במצולות ים, לא נמצא לעולמים, משום שהימים מכים עליהם, פירוש המצולות (ז) כמו שנאמר (מיכא ז) ותשליך למצולות ים כל חטאיהם. מי הם מצולות ים? אלא סוד ונבר הואר, והרי (כארה רבינו שמעון אמר) באר אותו רב שמעון ואמר, כל אוותם שבאו מצד הרקה, ונאותו במנינים רעים, בכתירים הפתתונים, כמו עוזיאל ביום הפירורים, זה נקרא מצולות ים, כמו פסלה הכספי בשוחנים אותו באש. זהו שפטותם הגו סיגים מסף.

בז זה, הוא מאותם מצולות ים, ונקרו מצולות ים, מצולות מאותו ים קדוש, מצולות - זהמת הפסף. ועל כן כל אוותם החטאיהם של ישראל שורדים לתוכו (אצל), והוא מקבל אוותם, ונשאים לתוכו. מה הטעם? משום שהו נקרו חוטא. מה זה חוטא? חסרונו. ועל כן הוא חסרונו של הפל, ונintel את חסרונו הגוף והנפש. ביום זה יורד מצולות ים,

איך קדשא בריך הוא, אף על גב דההוא רשות חטא אתה אתי. איןון טבאן וזכיין לא אתה אתי. אית צדיק דאייל בארכוי דמלכא עלאה, ואתיקין לבושוי מעובדי, ועוד לא אשלים לבושוי, אסתלק. קדשא בריך הוא אשלים ליה, איןון עובדין דעבד (ס"א דאבי) האי רשות חטא, ואשלים לבושוי, לאתקנן בהו בההוא עולם, הדא הוא דכתיב, (איוב כ) יכין וצדיק ילבש. הוא חטא אתה אתיקין, וצדיק אתחפי ממה דאייה פקין, הדא הוא דכתיב כסוי חטא, (בסי הוא מרא דכתבה אתחפי מחתה) ועל דא לא כתיב מכוסה, אלא כסוי.

זיה, דאתחפי הוא חטא דהאי זכה, באינון דאקרון מצולות ים, הדא מאן דנפיל במצולות ים, לא אשתח לעלמין בגין דמיין חפין עליהו. (אנ' מצולות ים) כמה דעת אמר, (מיכא ז) ותשליך (דף ק"א ע"ב) במצולות ים כל חטאיהם. מאן מצולות ים. אלא רזא יקירה הואר, והא (איקומה רבינו שמעון אמר) אוקימה רב שמעון, ואמר, כל איןון דאתו מפטרא מקיפה, ואתהדר בזינני בישין, בכתירין תפאין, גונן עזאל ביזמא דכפורי, דא אקרי מצולות ים. בזפקתא דכטפא, כدر בחרין ליה בנורא, הדא הוא דכתיב, (משל כה) הגו סיגים מסף.

בד הא, איןון מצולות ים הוא, ומצלות ים אקרי, מצולות מההוא ים קידישא, מצולות, זהמא דכטפא. ועל דא, כל איןון חטאין דישראל שריין לגוויה (ס"א לנבה), והוא קביל לוין, וישתאBIN בגוויה. מי טעם. בגין דאייה חטא אקרי. מי חטא. גרעונא. ועל דא הוא גרעונא דכלא, ונintel גרעונא דגופא, ודקנס. בהאי יומא נחית האי מצולות ים, הפל, ונintel את חסרונו הגוף והנפש. ביום זה יורד מצולות ים,